AMBROSIUS MEDIOLANENSIS
2. Hälfte 12. Jh.
Seite 61r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36493
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

uirē facit. fides rarū. imago pcīosū. An quicquā tā pcīosū quā imago di.
q̄ t pmo fide debē infundere. ut in corde tuo refulgeat q̄d̄ā auctoris
effigies. ne q̄ mentē tuā interrogat ñ agnoscat actorē. An q̄quā tā pcio
sū. quā humilitas. ut naīam corpis aiēq; pspiciens alteri te subiciaś. al
terū regere te cognoscaś. Prona in uiciū carnis illecebra miām suadet.
q̄a q̄d alti contuleris t soluis. q̄q̄d ante pcedit unde recurrit. & q̄q̄d fue
ris t soluis & q̄q̄d fueri t pficit. Vnde ais animę uigor. sensus racionis &
intellectus capax. atq; iudicii ut digna dom tanto habitatore uideat.
ñ ámittit suę progenuā naīę ut hōis nom amittat. Septuā enī eū
hominē dic. q̄ ē ad imaginē ⁊ similitudinē di. Peccantē aū ñ hominē ś;
aut serpentē aut equum hinnientē feminis. aut uulpecula. aut iu
mentū uocare consueuit. Solitē fieri sic equus & mulus q̄b; ñ ē intel
lectus. Infreno & chamo maxillas eōr. ēstringit q̄ adte ñ adppinquant.
Et dicitē huic uulpi deberode ant. Generatio uipārū. uocat ā iobe
plebs hominū. Magnū ḡ op ē di. homo. Magnū ē q̄d dedit t ds. Vide
ne q̄d ds t tribuit ámittaś. magnū illud mun q̄d es ad imaginē di.
& hoc unde puniat magis. Bs enī ñ punit similitudinē suā. ś; eū punit
q̄a ad imaginē di fact. hoc q̄d accepit seruare ñ potuit. Punit ḡ illud q̄d
ad similitudinē di ēē desistit. hoc ē peccatū tuū. Illā suā ds ñ dapnat
imaginē. nec in illud incendiū mittit ętnū. ś; magi uindicat imaginē
suā de eo q̄ imaginī illi fēē iniuriā. ut pmalicia homo q̄d eras ēē desine
res. & fieres mulus ex homine. Vindicat ḡ imago ñ condepnat. Vindicat
q̄si expulsa ñ condepnat q̄si rea. Postq̄m enī peccasti aliud ēē cepisti. illud q̄d
eras ēē desisti. Quom ḡ punit unde q̄d inde ñ inuenit. Ita si inueniat unde
imago di ⁊ similitudo. ñ supplicio incipis dign ēē ś; pmio. Ita imago illa
quā ad imaginē ⁊ similitudinē di fact es. ñ condepnat ś; coronat. Condepna
ris aū in eo q̄d ipse mittat es. ut fieres ex homine serpens. mulus. equus.
uulpecula. His nos enī nominib ita septuā condepnauit. q̄a ex iti cęlestis
imaginis ornamto ecia nom hōis amittim. q̄ grām hōis ñ tenem. In aliq̄b;
tam codicib inuenim. man tuę fecer & plasmauer me. Nec istud alienū
q̄a ⁊ iob dic. Man tuę fecer me & plasmauer me. Vnde ⁊ hic ēcedit ut
meminerit ds q̄a puluis sum. & uberioris grę mun infundat. nec in
firmū op deserat. Gubnator fluctuante nauigio plus laboris impen
dit quā cū sedo remigū labit fluctu & uentoq; flatu pspante peuenit.
Man tuę inq̄t plasmauer me. Sed an dic pluraś ñ manu. dt ⁊ alibi ait.
Ego manu mea solidaui cęlu. Et man mea fec hęc. In hominis ēstructio